

תת"ע 8919/13 - מדינת ישראל נגד אהרן אלמליח

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

20 ממרץ 2014

תת"ע 8919-10-13 מדינת ישראל נ' אלמליח

בפני כב' השופט רועי פרוי

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: אהרן אלמליח

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק

1. הנאשם עומד לדין בגין עבירה של אי מתן אפשרות להולך רgel שחזה במעבר ח齊יה להשלים ח齊יתו בביטחון - עבירה בניגוד לתקנה 67(א) לתקנות התעבורה.
 2. עסקין בברירת משפט. הנאשם ביקש ליחס את ההחלטה וועל כן נקבע התקין לשמיית ראיות.
 3. בישיבת ההקראה טען הנאשם, בין היתר: "עברית לפני המעבר, עברו אנשים וגם אם הילד והחלתי את הפניה ימינה, האם נראה התחלת לחזור וזה נראה מה שהשוטר ראה".
 4. מטעם התביעה העיד השוטר רס"ב דורון בסטייקר שעריך את הדז"ח (ת/1).
- השוטר מצין בדז"ח כי ביום 13.5.13 שעה 15:17, הבחן ברכבו של הנאשם נסע ברחוב נחמיה ופונה ימינה לרחוב חזון איש (לצפון) בבני ברק, "ולא נתן זכות קדימה להולכת רgel שחזה במעבר ח齊יה מכיוון האי תנועה לכיוון חזון איש 53. ההלכת רgel הייתה במלבן הלבן הרביעי כיוון ח齊יתה. במעבר ח齊יה 8 מלבנים לבנים שני המלבנים האחוריים בכיוון ח齊יתה דהווים. היינו בחzon איש 49 מחוץ לנגידת, קשר עין רצוף עד עצירתו, הסביר לנוגה על העבירה".

עמוד 1

הנאשם טען בדבריו בדו"ח כי לא הייתה הולכת רgel וביקש לכתב את תגובתו.

השוטר התיר זאת, והנאשם כתב בכתב ידו: **"עצרתי בעצור, עברו שני אנשים, כשהיה פנוי נסעתי."**

5. השוטר הבהיר בחקירה הנגידית, לשאלת הנאשם, כי כתב את הנטיות לאחר תגובת הנגаг. השוטר עמד על כך שעמד מרחק של 20-25 מטרים מהצומת. השוטר סימן על פני תמונה, שצילם הנאשם, בצדמת המדבר, את מקום עמידתו (ג/1).

הנאשם טען כי לא יתקן שהולכת הרgel הגיעו לפס הרבעי במעבר, והשוטר עמד על גרטסו - ע' 3
ש' 8-2 (הנאשם אף הגיע תМОנות בסוגיה זו נ/2, נ/3).

השוטר אישר שמדובר עמידתו לא רואים את קז העציה שברחוב נחמייה, אולם, לדבריו, התמקד
המה במעבר הח齐יה ולא בקז העציה. הנאשם שאל את השוטר, האם זה נכון שהשוטר שקל ליתן לו
ازהרה חלף הדו"ח, והעד השיב כי לגבי כל נגג הוא בודק במסוף אפשרות לעזר.

6. הנאשם העיד להגנתו. הנאשם סיפר כי הגיע לבני ברק לבקר את בנו, עצר בצדמת ברחוב נחמייה בקז
העצירה, המתין שהולכי הרgel יחצו וביניהם המתין לאישה וילד שחצטו את רחוב חזון איש מימי לשלמל.
עת עלתה האישה עם הילד על אי התנועה החל בנסיעתו וננה ימינה תוך שהסתכל לכל הצדדים וחזה
את הצדמת.

הופתע ונדהם עת השוטר עצר אותו.

7. בחקירה הנגידית אישר הנאשם כי הבחן בשוטר רק אחרי שפנה ימינה. התובע הטיח בנאשם כי לא
אמר בתגובהו לשוטר כי היו אישה וילד, והנאשם הסביר ששאמר שני אנשים לכך התקoon. הנאשם עמד
על גרטסו, שלא יתקן והולכת הרgel הגיעו לפס הרבעי, כי אז מדובר היה במקרה של כמעט פגיעה
באדם.

הנאשם אישר את דבריו בדו"ח. הנאשם הסביר כי אשתו ישבה לידו ואת הילד בן 12 שישב ברכב לא הביא לבית
המשפט על מנת שלא ליזור לו טראומה.

במהלך חקירת הנאשם הגיעו את אחת התמונות שצילם הנאשם בצדמת (ה/2).

8.יפה אלמליך, אשת הנאשם העידה עדת הגנה.

מספרה כי נסעה עם בעלה, לצד, ברחוב נחמייה והתקוינו לפנות לרחוב חזון איש. בעלה עצר לפני מעבר הח齐יה
ברחוב נחמייה והבחינה באנשים החוצים את רחוב חזון איש. לכדה את עיניה אישה חילונית שחצתה את הכביש
עםILD חרדי, היא אחזה אותו בידי. האישה חצתה את חזון איש עד שהניחה את הילד על גבי המדרכה. **"והיא**
ירדה בזמן שאנו נסעמים עוד אחריו האי תנועה, לא מה שקרוב אלינו" - ע' 7. העודה סיפרה כי לא היו

הולכי רגל במעבר עצמו. לאחר שבעלתה פנה, הולכת الرجل הייתה בנתיב השני אחרי אי התנועה (תו"ר שהדגימה על פני ת/2). לאחר שבעלתה ביצעה את הפניה הולכת الرجل שמה את הילד על המדרכה וחזרה לאחרור בחזרה מעבר החציה.

9. בחקירותה הנגידית, הסבירה אשת הנאשם, מודיעו אותה לכדה את עיניה - "**אם זה רחוב בני ברק ואישה חילונית מחזיקה לצד עם פאות זה משך אותו**" - ע' 8, ש' 31. העדה עמדה על כך שבבקעת הרלוונטי האישה הייתה בלבד, והיא חזרה מהצד השני של אי התנועה.

דין והכרעה

10. בפני גרסה מול גרסה. מחד גיסא, גרסת השוטר שהבחן בנאים מבצע פניה מרוחב נחמה לרוחב חזון איש ולא אפשר להולכת רגל שעלה גבי המעבר להשלים חצייתה. מאידך גיסא, גרסת הנאשם ואשתו, כפי שראתה הובאה בדו"ח ובישיבת החקירה, לפיה עת חלף על פני מעבר החציה לא היו הולכי רגל על גבי המעבר. גרסה עלייה עמד במשפטו.

11. כחיזוק לדברים הביא הנאשם את אשתו שישבה לצד. אשת הנאשם, הסבירה באופן פשוט, על פני התמונה **ת/2**, כי הבדיקה באישה חילונית עם ילד חרדי הולכת על המעבר ומגיעה למדרכה (הרחוקה) - ציון כי רחוב חזון איש מחולק באמצעות אי תנועה לשני מסלולים ובכל מסלול מעבר ח齐יה נפרד ומופרד. לאחר שהניחה האישה את הילד על גבי המדרכה שבה לאחרור והחלה לחצות מעבר הרחוק. כך עולה מעודותה ומהתמונה עלייה הדגימה (ת/2).

לאחר שהזהרתי את עצמי, בשים לב שמדובר בעדות קרובות משפחה, אני קובע כי אשת הנאשם הותירה בי רושם חיובי. בשפתה הפשוטה, מבליל שביקשה להוסיף או להעצים מהדברים, סיפרה את שראתה, כאשר ניכר בה שהairoע נחקר היטב בזיכרון, בשל המראה, שהינו חריג לשיטתה - אישה חילונית מחזיקה לצד חרדי.

12. בנסיבות אלה, יותר בליביו ספק, שמא בשל המרחק ממנו עמד השוטר ביחס לצומת, כשהוא לא רואה את קו העצירה המתקדים, המציג ברחוב נחמה, וניכר כי שדה הראייה שלו מוגבל, לאור כמות כל הרכב והאנשים הנעים בצומת מרכזי זה, סבר השוטר כי אותה אישה שחזרה מעבר החציה כבר הגיעו לחלקו הקרוב לפניה שביצעה הנאשם, בעוד זו הייתה עדין בחלקן הרחוק, מעבר לאי התנועה (ראו ת/2).

משכך, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהמיוחס לו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב, בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, ל"א אדר תשע"ד, 02 ממרץ 2014, במעמד הצדדים.